

Manel Dueso, un home lliure

El dramaturg estrena a La Villarroel 'Mata'm, segurament el millor text català de l'any, pensa **Andreu Gomila**

Teatre

Estan avisats: *Mata'm*, de Manel Dueso, és un xut de bon teatre. El mateix autor assegura que és "una obra molt lliure". Fa deu anys que no n'estrena cap i ara, per fi, el Dueso dramaturg ens sacseja amb un text que parla de dos vellards, una prostituta i la seva filla, d'una volada poètica i moral que no hem vist en cap obra escrita aquí aquesta temporada. Dueso diu que "tenia ganes d'escriure una cosa diferent: volia parlar de l'amor i d'algú que decideix acabar amb la seva vida".

No fem *spoilers*, perquè l'Arnal (Francesc Orella) mor a la primera escena a mans del seu amic de l'ànima Bastero (Boris Ruiz). Després, Dueso ens mou endavant i endarrere com si fóssim titelles, i ens presenta Chirli (Àurea Márquez) i Devita (Carlota Olcina), tot dins l'escenari únic del bar de l'Arnal. Un local que ens dóna pistes sobre el punt de vista de la peça: el *western*. "Quan vaig començar-la tenia al cap dos amics aficionats al *western*, que parlaven amb frases de John Wayne", apunta.

"Busco la sorpresa constant, sacsejar contínuament l'espectador a nivell emocional, com si estigués en una muntanya russa", dispara. Per ell, el teatre és emoció i aquí això va lligat al llenguatge, una poètica que, confessa, va haver d'inventar-se perquè *Mata'm* no li fes mal.

Dueso, als 90, era més dramaturg que actor. Estrenava i rebia premis. En els últims anys, però, l'hem vist més sobre els escenaris, i no per falta d'obres al calaix. *Mata'm*, de fet, va engregar-la el 2004 i no hi havia manera de muntar-la. Feia por.

“ Busco sacsejar contínuament l'espectador a nivell emocional

Suposem que de bona... Fins que va fer-ne una lectura la tardor del 2012 a la Biblioteca de Catalunya amb el mateix càsting que l'estrena ara. Esclar, tothom va flipar. I és que no tot han de ser ni comèdies de pis ni obres generacionals. Dueso aposta per la llibertat d'escriure el que li vingui de gust i està en contra de l'"estandardització" de l'escriptura teatral. Reivindica el sentit de l'humor i els monòlegs de Connor McPherson. I un teatre que també és literatura i tan radical com la vida.

Mata'm al·lucinarà La Villarroel de ds. 5 al 3 d'agost.

Ens agrada!

Per **Andreu Gomila**

01.

CELS

Dubto que hi hagi cap muntatge que li faci ombra. Una gran obra de teatre d'Oriol Broggi i una *troupe* que sap que la peça de Wajdi Mouawad és una delícia. ► Biblioteca de Catalunya. De dimecres a diumenge

02.

LA PARTIDA

Aquesta és una aposta a cegues. El càsting és tan potent (Benito, Carreras, Madaula, Rodríguez...) i l'obra és tan bona que Julio Manrique podrà acomiadar-se del Romea com un torero. ► Teatre Romea. De dt. a dg.

03.

CAMPANADES DE BODA

La Cubana ha tomat a casa després d'un any de gira per les Espanyes. Si voleu saber per què han tingut tant d'èxit, incrèduls, encara esteu a temps. ► Teatre Tívoli. De dt. a dg.

04.

NEW ORDER

Qui diu que no podem canviar les coses? Sergi Pomper Mayer respon amb radicalitat. ► Sala Flyhard. De dijous a dilluns

05.

SUN

Hofesh Shechter és el millor. Ras i curt. I això que veurem ho ha parit a Barcelona. Què més volem? ► Teatre Grec. Dc. 9 i dj. 10

